

Geronimo Stilton

A cartoon illustration of Geronimo Stilton as a vampire. He is an orange mouse wearing a black tuxedo with a red bow tie and a gold medallion. He has a black cape and is winking while gesturing towards a castle. The background features a full moon, a jack-o'-lantern, and a castle with blue spires and yellow windows. Bats are flying in the dark blue night sky. The scene is set on a cobblestone path with green vines on the left.

**HALLOWEEN
QUINA PORI!**

Estrella Polar

Geronimo Stilton

**HALLOWEEN...
QUINA POR!**

Estrella Polar

El nom de Geronimo Stilton i tots els personatges i detalls relacionats amb ell són *copyright*, marca registrada i llicència exclusiva d'Atlantyc S.p.A. Tots els drets reservats. Es protegeixen els drets morals de l'autor.

Textos de Geronimo Stilton

Il·lustracions: Larry Keys i Blasco Tabasco

Disseny gràfic: Merenguita Gingermouse i Bafshiro Toposawa

Direcció artística: Iacopo Bruno

Coberta: Roberto Ronch (disseny) i Alessandro Muscillo (color)

Disseny gràfic: Laura Dal Maso / theWorldofDOT

Il·lustracions de les pàgines inicials i finals: Roberto Ronchi (disseny)

i Ennio Bufi MAD5 (disseny pàgina 123), Studio Parlapà i Andrea Cavallini (color)

Mapa: Andrea Da Rold (disseny) i Andrea Cavallini (color)

Idea original d'Elisabetta Dami

Títol original: *Halloween... che fifa felina!*

© de la traducció: 2009, David Nel-lo

© 2001, Edizioni Piemme S.p.A., Palazzo Mondadori - Via Mondadori 1, 20090 Segrate - Itàlia / www.geronimostilton.com

International Rights © Atlantyc S.p.A., Via Leopardi 8, 20123 Milà, Itàlia
foreignrights@atlantyc.it / www.atlantyc.com

© 2006, 2018, de l'edició en llengua catalana: Grup Editorial 62, s.l.u.

Estrella Polar, Av. Diagonal, 662-664, 08034 Barcelona

www.estrellapolar.cat

info@estrellapolar.cat

www.geronimostilton.cat

Primera edició: juny del 2009

Primera edició en aquesta presentació: octubre del 2018

ISBN: 978-84-9137-642-2

Dipòsit legal: B. 20.210-2018

Imprès a Catalunya

Queda rigorosament prohibida sense autorització escrita de l'editor qualsevol forma de reproducció, distribució, comunicació pública o transformació d'aquesta obra, que serà sotmesa a les sancions establertes per la llei. Podeu adreçar-vos a Cedro (Centro Español de Derechos Reprográficos, www.cedro.org) si necessiteu fotocopiar o escanejar algun fragment d'aquesta obra (www.conlicencia.com; 91 702 19 70 / 93 272 04 47). Tots els drets reservats.

Stilton és el nom d'un famós formatge anglès. És una marca registrada de l'Associació de Fabricants de Formatge Stilton. Per a més informació, www.stiltoncheese.com

BRRRR... QUINA POR!

Era una **plujosa** tarda d'octubre.
Estava treballant a l'oficina, sol.
Fora de la finestra, la pluja gotejava monòtona, repicant
contra els vidres.

Plop, plop, plop...

Vaig fer una ullada distreta a fora i per un instant, només per un instant...

em va semblar veure

EL MORBO D'UN FANTASMA que m'estava espiant!

Vaig fer un bot,
i vaig llançar un crit:

—Escarrrrrrrrritx!

ESPARVERAT

Amb el cor a la gola vaig tornar a mirar.

Però no vaig veure ningú. És clar que no.

Així, doncs, vaig provar de calmar-me:

—M'he confós. Tinc massa imaginació, vet aquí!

Vaig continuar la lectura de les galerades de la meva última novel·la, però de tant en tant feia una ullada per la finestra, preocupat.

Probablement havia treballat massa, estava cansat, estressat. Vés a saber, potser més valia que me n'anés a casa!

De sobte...

De sobte es van apagar els llums! Vaig obrir el calaix de l'escriptori per agafar l'espelma que guardo per a casos d'emergència però...

Vaig entrellucar alguna cosa al fons del calaix!

Què era?

Què era?

Tremolant vaig apropar una pota...

... i vaig veure...

...una calavera que brillava en la foscor!!!

Em vaig aixecar d'un bot, amb tanta pressa que vaig fer caure la cadira.

Després vaig córrer cap a la porta.

Vaig agafar el pom... i vaig notar que estava humit i

ENGANXIFOS!

Vaig alçar la pota per observar-ho millor a la llum de la lluna, i quan vaig veure

de què es tractava vaig deixar anar un xiscle...

Un líquid enganxifós em regalimava per la pota, un líquid que semblava...

SANG?

Vaig córrer com un esperitat cap al passadís, però una forma indefinida i blanca (un fantasma?) va treure el cap d'un racó i va udolar:

- BUUUUUU!

Jo vaig cridar:

—Aaaaaaaaagh!

Em vaig precipitar cap a la porta principal, amb el cor encongit.

Em semblava que vivia en un malson!

passadís per anar a trobar la sortida d'emergència.

Però quan vaig tombar la cantonada... vaig veure, esmaperdut, que a la porta hi havia penjat un *lúgubre esquelet* fosforescent, que va alçar un dit ossut.

—Hola, Geronimot! **Petó** o **penyora?**

Estava a un pas de desmaiarme de cangueli quan una llambregada em va passar pel cap.

A veure, aquella veu... aquella veu a mi em sonava, em sonava molt. Moltíssim. I tant que sí, era...

Era ben bé la veu del meu cosí Martin Gala!

LÚGUBRE ESQUELET

BRRRR... QUINA

POR!

De sobte els llums es van encendre i un morro familiar se'm va plantar al davant.

—Geronimot! Cosinet! Hi has caigut de

QUATRE NOTES, OI?